

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2009. január 20. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

A közveszélyokozás büntettének kísérlete miatt az **I.rendű vádlott és társai** ellen indított büntetőügyben a **Hajdú-Bihar Megyei Bíróság** 2008. április 17. napján kihirdetett **9.B.597/2007/40.** számú ítéletének az **I.r. vádlottra vonatkozó részét h e l y b e n h a g y j a .**

A kiszabott szabadságvesztésbe az I.r. vádlott által 2002. augusztus 28. napjától 2003. október 22. napjáig, majd 2004. január 6. napjától 2004. március 12. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt, és

a 2003. október 23. napjától 2004. január 5. napjáig házi őrizetben töltött időt beszámítja. A házi őrizetet akként, hogy egy napi szabadságvesztésnek négy nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság perújítási eljárásban megállapította, hogy a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2.Bpi.1483/2005/3. számú, illetve a Szegedi Ítéltábla Bkf.II.65/2006/2. számú végzésével elrendelt perújítás alapos és a Debreceni Városi Bíróság 43.B.178/2003/224. számú, illetve a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 3.Bf.713/2004/22. számú ítéletének rendelkező részét a büntetések részében és egyebekben a perújítással megtámadott részében hatályon kívül helyezte. Az I.r. terheltet változatlan minősítés mellett [felbujtóként elkövetett, különösen nagy vagyoni hátrányt előidéző közveszélyokozás büntettének kísérlete Btk. 259. § (1)

bekezdés és (2) bekezdés b) pontja, Btk. 16. § és Btk. 21. § (1) bekezdés] 4 év 8 hónap börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra, az V.r. terheltet szintén változatlan minősítés mellett [társtettesként elkövetett, különösen nagy vagyoni hátrányt előidéző közveszélyokozás büntettének kísérlete Btk. 259. § (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pontja, Btk. 16. § és Btk. 20. § (2) bekezdés] 4 év 2 hónap börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A vádlottak által előzetes fogvatartásban és a jelen ügyből kifolyólag jogerős büntetésben töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítani rendelte.

Az I.r. terheltet 70.000.- forint, az V.r. terheltet 100.000.- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte, 543.276.- forint bűnügyi költség felől pedig úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I.r. és az V.r. perújító vádlottak /továbbiakban vádlottak/ és védőik jelentettek be fellebbezést. A vádlottak fellebbezésüket nem indokolták de nyilvánvalóan védőikkel egyezően fellebbeztek eltérő jogi minősítés - rongálás büntettének - megállapítása érdekében és enyhítésért.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.287/2008. számú átiratában mindkét vádlott vonatkozásában az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta és azt, hogy az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a cselekmény minősítésének megfelelő jogszabályhellyel egészítse ki.

A fellebbezési nyilvános ülés megnyitása után az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését az V.r. vádlott és a hozzájárulásával a védője is visszavonta. Ezért az elsőfokú bíróság ítélete az V.r. vádlott vonatkozásában nyomban - 2009. január 20. napján - jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Az I.r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen fellebbezését akként módosította, hogy elsősorban eljárási szabálysértés miatt az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az új eljárásra a Bács-Kiskun Megyei Bíróság utasítását indítványozta, másodsorban az eltérő jogi minősítést - rongálás büntettének megállapítását - és a kiszabott büntetés enyhítését olymértékben, hogy az előzetes fogvatartásban és a szabadságvesztésben töltött idővel a kiszabott büntetés letöltöttnek legyen tekinthető.

A védő álláspontja szerint abszolút hatályon kívül helyezési ok áll fenn, mert a jelen perújítási eljárásban a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság járt el, holott az ügyben korábban a Bács-Kiskun Megyei Bíróságot jelölték ki. Az ügyész, a védő hatályon kívül helyezésre irányuló indítványát nem tartotta alaposnak.

Bf.I.333/2008/12.

Az ítéletábra a módosított védői fellebbezést alaptalannak ítélte, az ügyészi indítványt és észrevételt osztotta.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálvá az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt.

Az ítéletábra a védő eljárási szabálysértésre vonatkozó álláspontját nem osztotta. Az iratokból megállapítható, hogy a Bács-Kiskun Megyei Bíróságot az alapügyben (Debreceni Városi Bíróság 43.B.178/2003. számú ügy) a másodfokú eljárás lefolytatására jelölte ki a Szegedi Ítéletábra a 2003. november 27. napján meghozott Bkk.II.394/2003/2. számú végzésével, mert az I.r. vádlott meghatalmazta (**ügyvéd neve**) ügyvédet, aki a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság akkor volt elnökének a házastársa. Amikor a Szegedi Ítéletábra a 2006. február 20. napján meghozott Bkf.II.65/2006/2. számú végzésével a perújítást elrendelte, a megismételt eljárás lefolytatására az iratokat az alapügyben eljár elsőfokú bíróságnak, a Debreceni Városi Bíróságnak küldte meg. A Debreceni Városi Bíróság a perújítási eljárást le is folytatta, de a cselekmény minősítésére figyelemmel megállapította hatáskörének hiányát és az ügyet a 2007. szeptember 20. napján jogerőre emelkedett 60.B.1123/2006/138-I. számú végzésével áttette a Bács-Kiskun Megyei Bírósághoz. A Bács-Kiskun Megyei Bíróság a 2007. október 18. napján kelt 2.B.363/2007/7. számú végzésével az ügyet az illetékes Hajdú-Bihar Megyei Bírósághoz tette át azon indokolással, hogy korábban az alapügyben a Bács-Kiskun Megyei Bíróság kijelölése kifejezetten a másodfokú eljárás lefolytatására vonatkozott. Ugyanakkor tényként rögzítette, hogy a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság elfogultságának ténybeli alapja is megszűnt ugyanis, időközben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság elnöke a Debreceni Ítéletábra elnöke lett. A végzés ellen senki nem jelentett be fellebbezést, első fokon, 2007. november 14. napján jogerőre emelkedett és az áttétel után a Hajdú-Bihar Megyei Bíróságon elfogultságot senki nem jelentett be.

Kétségtelen, hogy a perújítás megengedhetősége kérdésében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság, illetve a Szegedi Ítéletábra járt el, de más bíróságok nem is járhattak el, mert a Be. 412. § (2) bekezdése alapján a perújítási indítványt a bíróság másodfokú tanácsa bírálja el. Ez esetben a másodfokú bíróság a Bács-Kiskun Megyei Bíróság volt és ezen bíróság határozata elleni fellebbezést a Be. 414. § (2) bekezdése alapján a Szegedi Ítéletábra bírálhatta el. A perújítási eljárásban a bíróságok illetékessége szempontjából a megengedhetőség kérdésében való döntés és a perújítás érdemi elbírálása elválik egymástól, ugyanis attól függetlenül, hogy a megengedhetőség kérdésében melyik bíróság dönt, a Be. 413. § (1) bekezdése alapján a perújítás elrendelése esetén az ügyet a megismételt eljárás lefolytatása végett az alapügyben eljár elsőfokú bíróságnak kell megküldeni, mely jelen esetben a Debreceni Városi Bíróság volt. Ebből következik, hogy az ügy magasabb hatáskörű bírósághoz

tartozása esetén a Debreceni Városi Bíróság magasabb hatáskörű bírósága, vagyis a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság volt az általános illetékességű bíróság az eljárás lefolytatására.

A védő által felvetett abszolút hatályon kívül helyezési okra a Be. 373. § (1) bekezdés II/b. és c) pontja vonatkozatható.

Először, ami a c) pontot illeti, mivel ez vonatkozik a bíróságokra, mely szerint hatályon kívül helyezési ok, ha a bíróság más bíróság kizárólagos illetékességébe tartozó ügyet bírált el. A kizárólagos illetékességben elbírálandó ügyek és a kizárólagos illetékességű bíróságok felsorolását a Be. 17. § (5) és (6) bekezdése tartalmazza, valamint fiatakorúak esetében a Be. 448. § (1) bekezdése rendelkezik erről. A jelen esetben viszont nem erről van szó, hiszen ezek a szabályok helyi bíróságok hatáskörébe tartozó ügyekre írják elő a kizárólagos illetékességet, a konkrét ügy azonban megyei bíróság hatáskörébe tartozik. A megyei bíróságok között viszont nincs kizárólagos illetékesség, mert minden megyében csak egy megyei bíróság van. Tehát, ez a probléma nem is fordulhat elő.

Másodszor a b) pontot illetően: A fent idézett b) pont szerint hatályon kívül helyezési ok, ha az ítélet meghozatalában a törvény szerint /Be. 21-27. §/ kizárt bíró vett részt. Emiatt viszont a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság bírái nem voltak kizártak, hiszen egyrészt a kizárásukat nem a személyük miatti, hanem a megyei bíróság elnökét érintő kizárási ok alapozta meg, ami megszűnt, másrészt a kizárásuk csak az alapügy másodfokú elbírálására vonatkozott. A törvény pedig olyan kizárási okot nem ismer, hogy ilyen esetben automatikusan fennáll a bírák kizárása az ügyben való további eljárásokban is.

A fentiekből következően semmilyen eljárási szabálysértés nem valósult meg azáltal, hogy a perújítási eljárásban elsőfokú bíróságként a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság járt el. Ezért az ítéletábrla a védőnek az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítványát alaptalannak találta.

Itt utal rá az ítéletábrla, hogy az elsőfokú bíróság ítélete ellen benyújtott fellebbezések kapcsán a másodfokú eljárásból a Debreceni Ítéletábrlát a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a 2007. szeptember 3. napján meghozott Bkk.I.811/2008/2. számú végzésével kizárta és az eljárásra a Szegedi Ítéletábrlát jelölte ki.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást teljes körűen lefolytatta, a tényállást az ítéletábrla a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az iratok egybehangzó adataira figyelemmel, nyilvánvaló elírás miatt csupán abban helyesbíti, hogy az első fokú ítélet:

Bf.I.333/2008/12.

- 10. oldal 3. bekezdésének 2. sorában a Mitsubishi Pajero gépkocsira vonatkozó forgalmi rendszám helyesen: **(forgalmi rendszám)** és

- a 12. oldal 5. bekezdésének 3. sorában a Mitsubishi L200 gépkocsi forgalmi rendszáma helyesen: **(forgalmi rendszám)**.

A fenti helyesbítésekkel az első fokú ítélet tényállása a perújításra elrendelt kérdésekben hiánytalan és megalapozott, a másodfokú bíróság ítélezésének alapjául elfogadta.

A védő által vitatott minősítést - a közveszély okozást és a veszélyeztetett értéket - illetően az ítélőtábla osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a közveszély okozás büntettének megállapíthatósága szempontjából két körülményt talált fontosnak, mégpedig a tűz okozásának körülményeit és a tűz közveszélyt okozó módon való továbbterjedésének reális lehetőségét.

Helytállóan állapította meg, hogy a tűz okozásának körülményei az alapeljárásban tisztázódtak (első fokú ítélet 34. oldal 4. bekezdése).

A tűz továbbterjedésének reális lehetőségével kapcsolatban három szakértői vélemény, **(1. sz. szakértő neve)**, **(2. sz. szakértő neve)** és **(3. sz. szakértő neve)** igazságügyi tűzvédelmi szakértők véleménye állt az elsőfokú bíróság rendelkezésére. Az elsőfokú bíróság a szakértők véleményét a továbbterjedés szempontjából lényeges minden körülményre - távolságok, tűzterjedési idők, a tűz által ténylegesen keletkezett elváltozások, a tűz észlelésének időpontja, a tényleges oltási tevékenység - vonatkozóan elemezte és értékelte. Mindezek mellett helyesen foglalt állást, amikor a perújítási eljárásba bevont **(3. sz. szakértő neve)** szakértő véleményével szemben az alapeljárásban is eljáró **(1. sz. szakértő neve)** és **(2. sz. szakértő neve)** szakértők egybehangzó véleményét fogadta el, melyek szerint jelentős értékű dolgok - épületek, gépkocsik - megsemmisülésének, megrongálódásának reális veszélye fennállt. A közveszély megállapíthatósága szempontjából az elsőfokú bíróság a védő által a gyakorlatból felhozott BH 2003.52. számú eseti döntés tükrében is részletesen vizsgálta a jelen ügy körülményeit. Ebből adódóan szerezte be a szakértők véleményét arra vonatkozóan, hogy a tűz át- illetve továbbterjedése mennyi időt vett volna igénybe mentés és oltás hiányában. Ennek alapján állapította meg, hogy az egyes gépkocsikra, illetve épületrészekre szakaszosan jóval kevesebb idő alatt terjedt volna át a tűz mint az eseti döntésben szereplő kb. 2 órás időtartam, amely mellett a közveszély azért nem került megállapításra, mert ez az idő a tűznek a szomszédos épületekre való áttérjedésére viszonylag hosszú volt. A tűz okozásakor nem volt ismert, hogy a házban hány személy és hol tartózkodik, kizárólag a szerencsés véletlennek köszönhető, hogy az égéssel együtt járó hangokat meghallották és a tűz oltását még kezelhető állapotában megkezdték. A tovaterjedő tűz nem csupán a meggyújtott gépkocsikat, hanem több és összességében nagy értékű vagyontárgyat

/további gépkocsikat, nyitott szint, melléképületet, lakóházakat/ pusztíthatott volna el. Az adott körülmények között az ítéltábla álláspontja szerint is, a cselekmény mindenképpen alkalmas volt közveszély előidézésére.

Megalapozottan hagyta változatlanul az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott vonatkozásában is az alapügyben eljáró bíróságok cselekményt illető minősítését. Az irányadó tényállás szerint az I.r. vádlott **(sértett neve)** sértettet 1998. évben ismerte meg és 1999. év közepéig jó baráti, üzleti kapcsolatban voltak, mindketten megfordultak családjaikkal egymás otthonában, közös rendezvényeket is tartottak. Az iratokból megállapítható, hogy a **sértett (Település, utca, házsám)** szám alatti lakóháza és a melléképület 1992-93. évben épült és az I.r. vádlott 2000. évben járt utoljára az ingatlanon. 2002. május végét, június elejét követően arra hívta fel és abban állapodott meg a II.r. vádlottal, hogy menjen el a sértett **(Település, utca, házsám)** szám alatt lévő lakóházához és ott az udvaron álló személygépkocsik közül gyűjtsa fel a két Mitsubishi és az egy Mercedes Cabrio típusú járművet. Mindezek alapján megállapítható, hogy az I.r. vádlott amikor a II.r. vádlottat a személygépkocsik felgyűjtására felhívta, ismerte a tűz okozásának idején volt helyszíni körülményeket, a lakóház és a melléképület elhelyezkedését, tudta azt, hogy a **sértett** milyen gépkocsikkal rendelkezik és, hogy azokat az udvaron tartja. Ilyen körülmények ismerete mellett az ő tudata is átfogta, hogy az adott helyen a gépkocsik felgyűjtása milyen értékek, illetve épületek megsemmisülésének, megrongálódásának reális veszélyével jár, amibe belenyugodott. Tehát védőjének álláspontjával szemben a közveszély okozásában az ő eshetőleges szándéka is fennáll.

A védő a minősítés körében vitatta az elsőfokú bíróság által megállapított értéket. Ilyen szempontból a **(Település utca, házsám)** alatti ingatlan forgalmi értékének és erre a perújítási eljárásba bevont **(4. sz. szakértő neve)** igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő véleményének elfogadását indítványozta, aki a kérdéses ingatlan forgalmi értékét /telek, főépület, melléképületek/ 25.000.000.- Ft-ban határozta meg. A védő szerint e mellett az összérték 50.000.000.- Ft alá kerülne.

Az ítéltábla viszont az elsőfokú bíróság álláspontját ebben is osztotta. Részletesen megindokolta, hogy az eljáró **(5. sz. szakértő neve)**, **(6. sz. szakértő neve)** és **(4. sz. szakértő neve)** ingatlanforgalmi szakértők közül miért **(5. sz. szakértő neve)** és **(6. sz. szakértő neve)** szakértők véleményét fogadta el, és értékelte e

Bf.I.333/2008/12.

körben **(7. sz. szakértő neve)** szakértő-tanú által elmondottakat is. Helyesen járt el, amikor az elkövetési érték - ami jelen esetben a veszélyeztetett érték volt - mértéke szempontjából a Btk. 137. § 5. pontját és az irányadó bírói gyakorlat iránymutatásait is figyelembe véve a műszaki újraelőállítási értékből kiinduló forgalmi értéket tartotta helytállónak arra tekintettel, hogy ez az érték alkalmas a sértett kárpótlására. Figyelembe vette azt is, hogy **(5. sz. szakértő neve)** és **(6. sz. szakértő neve)**

szakértők az ingatlant belülről is megtekintették szemben **(4. sz. szakértő neve)** szakértővel, aki csak kívülről látta. Mindezek figyelembevételével az ítélet tábla álláspontja szerint is reális a perújítási eljárásban megállapított, az alapeljárásban megállapítotthoz képest alacsonyabb összeg.

E körben az ítélet tábla szükségesnek tartja két körülményre utalni. Az elsőfokú bíróság a **(Település, utca, házszám)** szám alatti épületek értékét **(5. sz. szakértő neve)** szakértő véleménye alapján állapította meg (első fokú ítélet 12. oldal 2. bekezdés és 31. oldal 1. bekezdés). A Debreceni Városi Bíróság 60.B.1123/2006. számú iratához 106/III. sorszám alatt csatolt kimutatás alapján megállapítható, amellyel, hogy az épületek összértéke szempontjából a kedvezőbb értéket a 37.000.000.- forintot vette figyelembe, még ennél is kedvezőbb értékekkel számolt az egyes épületrészek vonatkozásában, hiszen a szakértő által megadott százalékos megbontás a 37.000.000.- forinton belül a telek értékét is tartalmazza. Ezáltal az egyes épületrészek értéke alacsonyabb, mint telek nélküli számítással lenne. **(4. sz. szakértő neve)** szakértő a telek és az egyes épületrészek értékét külön-külön nem részletezte, de elfogadta **(5. sz. szakértő neve)** szakértő által alkalmazott százalékos megbontást (a Debreceni Városi Bíróság 60.B.1123/2006/106. számú tárgyalási jegyzőkönyvének 3. oldala). Az említett kimutatás ilyen szempontból tartalmazza a 25.000.000.- forinton belül is a veszélyeztetett épületrészek - lakóépület, melléképület szaunával, nyitott szín, oldal fakerítés - értékét, ami összesen 19.250.000.- forint. Ha ezt az összeget levonjuk az elsőfokú bíróság által az épületekre megállapított 28.490.000.- forint veszélyeztetett értékből, a különbség 9.240.000.- forint vagyis, a 63.237.000.- forint veszélyeztetett összérték csak ennyivel lenne kevesebb. Mindezekből megállapítható, hogy az összes veszélyeztetett érték a védő indítványának elfogadása mellett is meghaladná az elsőfokú bíróság által változatlanul hagyott minősítéshez szükséges 50.000.000.- forintot.

Ugyanakkor nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy az épületek veszélyeztetettsége által veszélyeztetve voltak a berendezési tárgyak is, melyek értékével az alapügyben eljáró bíróságok nem foglalkoztak, a perújítási eljárásban pedig ennek tisztázását az eljáró elsőfokú bíróságnak nem írták elő. A tűz által veszélyeztetett fő- és melléképület berendezési tárgyainak veszélyeztetettségét **(1. sz. szakértő neve)** igazságügyi tűzvédelmi szakértő meg is állapította a nyomozás során előterjesztett szakértői véleményében (nyomozati iratok A kötet 187-257. oldalon lévő szakértői vélemény, 57. és 58. oldala, megsemmisüléssel fenyegetett dolgok részének 3. és 5. pontja). A szauna, mosókonyha és a családi házban tárolt berendezési tárgyak, anyagok értékére vonatkozóan a szakvéleményben a **(biztosító társaság neve)** ajánlattételének értékeléséből indult ki, melyet véleményéhez is csatolt. E szerint a szaunában és mosókonyhában tárolt berendezési tárgyak és anyagok értéke 4.600.000.- forint, a családi házban tároltaké pedig 7.000.000.- forint volt.

Mindezekre figyelemmel a védő eltérő minősítés megállapítására irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság ugyan változatlan minősítés mellett szabott ki eltérő büntetést, viszont ennek ellenére szükséges lett volna a törvényhely felhívása is, amit az ítéletábra ezennel akként pótol, hogy az I.r. vádlott cselekménye a Btk. 21. § (1) bekezdésére és a Btk. 16. §-ára figyelemmel a Btk. 259. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő felbujtóként elkövetett, különösen nagy vagyoni hátrányt előidéző közveszélyokozás büntettének kísérlete.

A bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság döntően kimerítően és helyesen vette számba. Az ítéletábra csupán az enyhítő körülményeket egészítette ki azzal, hogy további enyhítő körülmény, hogy a minősítést megalapozó értékhatár az alsó határ közelében van.

A további enyhítő körülmény ellenére is úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által az értékcsökkentés miatt alkalmazott enyhébb büntetés arányos és szükséges is a büntetési célok eléréséhez, további enyhítésre nincs lehetőség.

A kifejtettek mellett az elsőfokú bíróság ítéletének az I.r. vádlottra vonatkozó részét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Észlelte az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság nem jelölte meg a beszámítandó előzetes fogvatartásban töltött idő kezdő és befejező dátumát és nem rendelkezett a terhelt által házi őrizetben töltött idő beszámításáról. Ezért a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a terhelt által 2002. augusztus 28. napjától 2003. október 22. napjáig, majd 2004. január 6. napjától 2004. március 12. napjáig előzetes fogvatartásban és 2003. október 23. napjától 2004. január 5. napjáig házi őrizetben töltött időt, az utóbbit a Btk. 99. § /3/ bekezdésének megfelelően akként, hogy egy napi szabadságvesztésnek 4 nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

Bf.I.333/2008/12.

Ugyanazon ügyben már jogerősen kiszabott szabadságvesztésből letöltött időt a Btk. 99. §-a alapján nem a bíróságnak kell beszámítani. Ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság azon rendelkezését, mely szerint a kiszabott szabadságvesztésbe a jelen ügyből kifolyólag jogerős büntetésben töltött időt is beszámítani rendelte, mellözi.

Észlelte az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság a közügyektől eltiltásra vonatkozólag elmulasztotta felhívni a Btk. 53. §-át, az enyhítő szakasz alkalmazása kapcsán a Btk. 87. § (1) bekezdését és az általa alkalmazott börtön büntetés-végrehajtási fokozattal kapcsolatban a Btk. 43. § a) pontját, amit az ítéletábra ezennel pótol.

Szeged, 2009. január 20.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria s.k.
a tanács tagja, előadó

Sefta Márta dr. s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.333/2008/12. számú végzése és a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 9.B.597/2007/40. számú ítélete az I.r. vádlott vonatkozásában a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2009. január 20.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke